06/11/2026

Εκοιμήθη ο Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Γρολιμούντ – Η γνωριμία με την Ορθοδοξία στη Μύκονο, ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς και η μαρτυρία στη Δύση

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Την Τρίτη 3 Νοεμβρίου, εκοιμήθη εν Κυρίω ο Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Γρολιμούντ, ηγούμενος της σταυροπηγιακής σκήτης του Αγίου Σπυρίδωνα στο Γκάιλναου κοντά στο Λίμπουργκ, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σε ηλικία 83 τών.

Αυτός ο Ορθόδοξος θεολόγος, κλασικός φιλόλογος, σλαβιστής, πολύγλωσσος και χαρισματικός αγιογράφος ήταν ένας ακούραστος λειτουργός, ένας ησυχαστής ασκητής, ο οποίος με τη ζωή του σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Χριστού αναβίωσε

τη φιλοκαλική παράδοση των αρχαίων Πατέρων της Εκκλησίας και παρουσίασε το θεολογικό πλούτο των ασκητών της ερήμου μεταξύ των αναζητητών του Θεού στη Δυτική Ευρώπη.

Υπήρξε άξιος μαθητής του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς και ήταν πνευματικός πατέρας για πολλούς αναζητητές του Θεού στη Δυτική Ευρώπη στα τέλη του εικοστού και στο πρώτο τέταρτο του εικοστού πρώτου αιώνα.

Γνωρίζοντας την Ορθοδοξίας στη…. Μύκονο

Η Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Γρολιμούντ γεννήθηκε το Πάσχα του 1943 στο Μούρι κοντά στη Ζυρίχη, όπου βαπτίστηκε στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, λαμβάνοντας το όνομα Χανς Πέτρος. Γνώρισε την Ορθοδοξία σε μια εκδρομή αποφοίτησης στην Ελλάδα, στο νησί της Μυκόνου, παρακολουθώντας για πρώτη φορά τη Θεία Λειτουργία ως μαθητής στο Βενεδικτινό Κλασικό Γυμνάσιο, όπου μελέτησε με αφοσίωση Αρχαία Ελληνικά και Λατινικά, διαβάζοντας λεπτομερώς τα έργα αρχαίων φιλοσόφων καθώς και αρχαίες τραγωδίες. Μετά τη Θεία Λειτουργία στην εκκλησία της Μυκόνου, κατόπιν αιτήματός του, συνάντησε έναν Ορθόδοξο ιερέα, ο οποίος τον δέχτηκε φιλόξενα για μια συζήτηση που, κατά πάσα πιθανότητα, θα

ήταν καθοριστική για τον νεαρό Ελβετό μαθητή λυκείου. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του νεοχειροτονημένου Πατέρα Βασιλείου, γεννήθηκε στη σκέψη και την καρδιά του μια αγάπη για τη Λειτουργία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, έτσι ώστε σε εκείνη την εκδρομή επισκέφθηκε αρκετούς ναούς και μοναστήρια, παρακολουθώντας θείες λειτουργίες. Αφού εμπιστεύτηκε στον καθηγητή του της Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας τα νεοαναδυόμενα ενδιαφέροντά του για την πνευματικότητα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ανέλαβε από αυτόν την εργασία να γράψει ένα σύντομο έργο για τις Ορθόδοξες θείες λειτουργίες.

Με την επιθυμία να μάθει περισσότερα για τις δογματικές διδασκαλίες της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ο νεαρός Χανς Πέτερ Γκρόλιμουντ συναντά έναν Ρωμαιοκαθολικό καθηγητή από τη Λουκέρνη, ερευνητή της δογματικής της Ανατολικής Εκκλησίας, με τον οποίο θέτει το ζήτημα της προέλευσης της προσθήκης filioque στο Σύμβολο της Πίστεως, την οποία ο νεαρός Ελβετός είχε προηγουμένως ομολογήσει ως Ρωμαιοκαθολικός. Σύμφωνα με τον πατέρα Βασίλειο, η γνώση της ιστορίας αυτής της παρεμβολής, καθώς και η πιστή προσήλωση στο Σύμβολο της Νίκαιας στην Ορθόδοξη Εκκλησία, επηρέασαν σημαντικά τον νεαρό Ελβετό ώστε να δεχτεί την Ορθόδοξη πίστη.

Αφού γνώρισε έναν Έλληνα αρχιμανδρίτη, ο νεαρός αποφασίζει, πρώτα απ ‘όλα, να εγγραφεί σε Ορθόδοξες Θεολογικές σπουδές στη Χάλκη. Επειδή δεν έλαβε απάντηση το αίτημά του, εγγράφεται στην Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή στην Αθήνα, έχοντας προηγουμένως αποδεχτεί την ορθόδοξη πίστη στην Ελλάδα. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του, γνώρισε επίσης τους μεταγενέστερους ιεράρχες της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, μαθητές του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, και στη συνέχεια τον ίδιο τον Άγιο Ιουστίνο.

Υπό την πνευματική καθοδήγηση των Αγίων Ιουστίνου και Παϊσίου, μεταφέρει τη μαρτυρία της Ορθοδοξίας στη Δύση

Έχοντας ολοκληρώσει με επιτυχία τις σπουδές του στην Ορθόδοξη θεολογία στην Αθήνα, ο μελλοντικός πνευματικός υιός του Αγίου Ιουστίνου πραγματοποίησε προσκυνήματα σε σερβικούς ιερούς τόπους και το 1971, με χαρά έλαβε τη μοναχική κουρά από τον πνευματικό του πατέρα, Αρχιμανδρίτη Ιουστίνο Πόποβιτς, λαμβάνοντας το μοναστικό όνομα Βασίλειος στη Μονή Τσέλιε. Μετά την μοναχική του κουρά, έλαβε επίσης εντολή από τον Άγιο να περάσει λίγο χρόνο στο Άγιον Όρος, προκειμένου να προετοιμαστεί για την αποστολή Ορθόδοξης μαρτυρίας στη Δύση, όπως είχε διαμορφώσει ο Άγιος Ιουστίνος για τον νεαρό μοναχό εκείνη την εποχή.

Με την ευλογία του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς, ο νεαρός μοναχός πήγε αρχικά στο Παρίσι, όπου στις αρχές της δεκαετίας του 1970, ως μεταπτυχιακός φοιτητής στη ρωσική γλώσσα και τον ρωσικό πολιτισμό, έζησε στην εστία του Ρωσικού Θεολογικού Ινστιτούτου Ορθόδοξης Θεολογίας «Άγιος Σέργιος». Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, εντάχθηκε στον κύκλο των μελλοντικών αγιογράφων υπό την καθοδήγηση του Λεονίντ Ουσπένσκι και αποφάσισε να γράψει μια διατριβή για τον Άγιο Νείλο του Σορς. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του π. Βασιλείου, ο καθηγητής του στην Αθήνα, ο οποίος ήταν επίσης αξιωματούχος του Υπουργείου Παιδείας, δεν του έδωσε σύσταση να ερευνήσει το θέμα σε ρωσικές βιβλιοθήκες λόγω της έντονης αντισοβιετικής διάθεσης στον ελληνικό κρατικό μηχανισμό. Ο π. Βασίλειος εγκατέλειψε τη διατριβή, αλλά έγραψε μια μελέτη για τον Άγιο Νείλο του Σωρού και επιμελήθηκε και μετέφρασε τα ασκητικά του γραπτά. Αυτό το πολύτιμο υλικό βρίσκεται στη χειρόγραφη κληρονομιά του πρόσφατα αποβιώσαντος π. Βασιλείου.

Μετέβη στο Άγιον Όρος το 1975, όπου πέρασε τα επόμενα δέκα χρόνια στις μονές Σταυρονικήτα και Σιμωνόπετρας. Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών, δημιούργησε μια ισχυρή πνευματική σύνδεση με τον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη, προετοιμαζόμενος για την ορθόδοξη ιεραποστολή στη Δύση. Μετά από δέκα χρόνια που πέρασε στο Άγιον Όρος, όπου τον θυμούνται ως έναν μεγάλο ασκητή και προσευχόμενο άνθρωπο, αλλά και ως άνθρωπο μεγάλης ταπεινότητας, με την ευλογία του Γέροντα Παϊσίου και των Αγιορειτών πατέρων, επέστρεψε στο Παρίσι το 1985, όπου διακόνησε στη Ρωσική Ορθόδοξη Εκκλησία του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ στο Μοντζερόν.

Ακολουθώντας την πνευματική καθοδήγηση του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς και τις συμβουλές του Γέροντα Παϊσίου, στις αρχές Οκτωβρίου 1989, με την ευλογία του Επισκόπου Κεντρικής Ευρώπης Λαυρεντίου, ίδρυσε τη Σκήτη του Αγίου Σπυρίδωνα της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στη Γερμανία.

Η Σκήτη αποτέλεσε πηγή λειτουργικής ζωής και προσευχής για τους Ορθοδόξους χριστιανούς στη Δύση.

ПРАВОСЛАВНА СВАРНИЦА ВАЉЕВСКА

